

in superioribus illis. Atque etiam si in hoc genere non possis ea fiducia, qua in superiori, versari: tamen, etiam probabilitatem in rebus huiusmodi sequendam, recte statuunt Philosophi. Qui enim nihil agere vellet, nisi, quod certo sciret, esse legi naturae consentaneum, is profecto saepe omnino non posset agere: cum maxima vitae humanae pars probabilitati subiecta sit. Denique est etiam quoddam agendi genus, in quo nullam magnopere officii speciem videas, quodque parum, aut nihil probabilitatis habet, neque tamen possis id contrarium officio certa quadam, aut probabili saltem ratione, ostendere, aut, de quo certe in utramque partem cum probabilitate aliqua disputari potest: quae res facit, ut non possis, sine insigni errandi periculo et timore, in alterutram partem aliquid statuere.

55. Hic vero magna est inter Philosophos contentio, quam vim habeat iudicium actionis falsum ad obligationem. Nam, cum ratio iubeat, honesta et bona sequi, turpia et mala auerfari: effici, aiunt, ut, qui, quod falso putet honestum et bonum esse, non faciat, aut, quod falso iudicet turpe et malum, tamen faciat, rationem siue conscientiam laedat, eique minime obtemperet, adeoque, quia, quantum in ipso sit, legem natura migret, aequè peccet, ac si in iudicando minime errasset. Neque tamen eam ob causam factum ipsum probari posse, dicunt, sed, quia per se legi aduersetur, culpam inducere, et poena dignum esse. Quod quidem utrumque, quomodo reprehendi possit, minime videmus. Neque tamen omnem illam disputationem,

nem,